

[Smørum.]

det ydes til alle patienter, der har fastere tilknytning her til landet, uanset deres økonomiske forhold, og bestemmelsen i § 4 om, at der ikke må kræves højere betalingstakst end 1 kr. 50 øre pr. dag på de statsanerkendte tuberkuloseinstitutioner, anser jeg for et betydeligt fremskridt.

Mit parti ser, som jeg allerede har sagt, med glæde på, at lovgivningen er kommet frem til revision her på rigsdagen, og vi anerkender, at som lovforslaget er udformet, indeholder det betydelige forbedringer i forhold til den gældende lov; men vi må forbeholde os ret til i et udvalg at forhandle nærmere om statstilskuddenes størrelse, både når det drejer sig om etablerings- og driftsudgifterne.

Holmberg: Siden 1905 er der ydet støtte til behandling af tuberkulosepatienter, og fra tid til anden er disse statstilskud blevet ført à jour. Foruden en del praktiske ændringer tilsigter dette lovforslag også at bringe taksterne i et mere rimeligt forhold til de faktiske udgifter og prisniveauet. Udgifterne til lønninger, medicin og brændsel m. v. har ført med sig, at der er meget betydelig forskel mellem de faktiske driftsudgifter og betalingstaksterne og statstilskuddet efter de gældende regler. Baggrunden for dette lovforslags fremsættelse er at foretage en ajourføring af statstilskuddet. Det skulle nødig gå sådan, at betalingstaksterne blev af en sådan beskaffenhed, at tuberkulosebekæmpelsen blev hemmet.

Løvrigt føler jeg ingen anledning til på nuværende tidspunkt at gå ind på ændringerne i de forskellige paragraffer, som jeg i det store og hele kan anbefale. Det er naturligt, som det ærede medlem hr. Smørum foreslog, at vi ser på lovforslaget i et udvalg.

Gottschalck-Hansen: Når man sammenligner det foreliggende lovforslag med den lov, der hidtil har været gældende med hensyn til tuberkulosens bekæmpelse, er der al mulig grund til at takke den højtærede indenrigs- og boligminister for den omfattende og på afgørende punkter meget værdifulde udvidelse af statstilskuddet til behandling og pleje af tuberkuløse, der vil blive gennemført, såfremt lovforslaget opføres til lov.

Ingen kan være i tvivl om, at udgifterne til driften af de forskellige statsanerkendte tuberkuloseinstitutioner — og hermed tænker jeg på samtlige i lovforslagets § 2, stk.

1, nævnte sanatorier, hospitaler og rekreationshjem — siden den sidste regulering af statstilskuddet, der jo fandt sted i 1942, er steget ganske kolossalt. Jeg skal blot minde om den prisstigning, der har fundet sted igennem de sidste 10 år, og de deraf følgende øgede lønningsudgifter, ligesom jeg kan pege på den enorme vækst i brændselspriserne og udgiften til medicin — altsammen faktorer, der, såfremt lovforslaget ikke blev vedtaget, enten ville betyde en meget hård belastning for mange tuberkulosepatienter eller også, hvad der samfundsmæssigt set er endnu værre, ville bevirke, at ubefæstede mennesker, der lider af denne sygdom, ville undrage sig den rette behandling og pleje og derved blive en alvorlig smittefare for deres medmennesker.

For at modvirke dette og således fortsætte den systematiske bekæmpelse af tuberkulosens udbredelse foreslår ministeren, at statstilskuddet til pleje og behandling forhøjes såvel for de respektive tuberkuloseinstitutioner som for den ambulante pneumothoraxbehandling, således at den enkelte patients bidrag kun kan andrage 1 kr. 50 øre pr. sygedag, på kystsanatorier højst 1 kr. 25 øre pr. sygedag. Det mest bemærkelsesværdige ved den foreslåede ændring i statstilskuddet, der for staten betyder en merudgift på 2,3 mill. kr., således at den samlede årlige udgift andrager 7,1 mill. kr., er, at tilskuddet gives til alle patienter uanset deres indtægts- og formueforhold. Jeg betragter dette som et meget værdifuldt forsøg på at borteliminere den sygekassegrænse, der efter min mening både er urimelig og uretfærdig. I love af den beskaffenhed, her behandles, bør den enkelte persons økonomiske forhold ikke spille ind. Samfundet har en almindelig og ligelig forpligtelse overfor enhver, der er ramt af tuberkuløse sygdomme.

En anden værdifuld ændring i det foreliggende lovforslag er det øgede tilskud til kommunale tuberkulosehospitalet, der modtager udenamts eller udenbys patienter. Tilskuddet tænkes forhøjet med 7 kr. til 10 kr. 50 øre pr. sygedag. Hermed får kommunen stort set dækning for de afholdte udgifter, hvilket må siges at være en rimelig og retfærdig foranstaltning.

Med hensyn til de bemærkninger, det ærede medlem hr. Smørum fremførte vedrørende lovforslagets § 7, stk. 2, der omfatter statstilskud på indtil 2 500 kr. for hver patientplads ved nye byggeforetagender, vil jeg for min part gerne bemærke, at selvom jeg forstår problemet og i og for sig må indrømme, at det foreslåede beløb på 2 500 kr. ikke ræk-